

N:o 22.

Ank. till Riksd. Kansli den 29 Mars 1883, kl. 6 e. m.

Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion om upphörande af klockares brefbäringsskyldighet.

Uti 24 kap. 32 § Kyrkolagen stadgas, bland annat, att klockaren »skall bära kapitlets, prostens och kyrkoherdens bref till prosten, när de honom tillhandakomma, till nästa klockare, och der sådant försummas, till skadan, som deraf timar, svara.»

Lag-Utskottet har nu fått från Andra Kammaren emottaga en inom Kammaren af Herr *Carl Persson* afgifven motion, N:o 31, deruti föreslås, att ofvan anförda stadgande måtte upphävas, samt följaktligen 24 kap. 32 § Kyrkolagen hädanefter komma att erhålla följande lydelse:

»Han skall ock vara kyrkan trogen, och kyrkoherden och församlingen lydig, sörja för ringningen och klämtningen, på behöriga tider ställa timklockorna, samt taga allt det i noga akt och förvar, som honom i händer antvardas och förtros. Dessliques skall han vara presterna vid gudstjensten, skriftermålen och, när det befallas, uti socknebud, samt annan kyrkotjenst, vid handen; men ingalunda genom någon kyrkoherdens enskilda tjenst besväras, hindras eller afhållas

Bih. till Riksd. Prot. 1883. 7 Saml. 16 Häft.

ifrån den pligt honom åligger, med all flit och trohet drifva barnaläran. I det öfriga hvad hans embete angår, så rättar han sig efter den förordning, som biskopen och konsistorium honom föreskrifva.»

Sedan Riksdagen i skrifvelse den 19 Maj 1874 hos Kongl. Maj:t anhållit, att Kongl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, huru vida, i likhet med hvad redan blifvit förordnad i fråga om kronobrefbäringen, den brefbäringsskyldighet, som enligt 24 kap. 32 § Kyrkolagen ålåge klockare, kunde öfverflyttas på postverket, samt derefter hos Riksdagen göra den framställning i ämnet, som för ändamålets vinnande kunde finnas erforderlig; så fann Kongl. Maj:t den 10 Augusti 1877, vid föredragning af omförmälda skrifvelse, densamma icke för det dåvarande föranleda till annan åtgärd, än att Kongl. Maj:t förordnade:

att den, enligt nådiga kungörelsen den 5 December 1873, angående fribrefsrättens upphörande m. m., kyrkoherdar tillagda rätt att för skrivelser i tjensteärenden, hvilka med allmän post befordrades, begagna tjenstefrimärken och tjenstebrefkort, skulle äfven till komministrar och kapellpredikanter samt pastorats- och sockenadjunkter utsträckas; samt

att, då ecklesiastik tjensteman, hvilken egde att anlita klockareposten, anmälde sig å postanstalt till begagnande af lösväska för befordran af försändelser, som rörde tjensten, dylikt postförsändningssätt skulle honom medgifvas, utan att, der ej lösväskan användes för fortskaffande af andra försändelser än dem, som anginge hans tjenst, någon afgift finge honom affordras för lösväskans expedierande å postanstalt eller för densammas fortskaffande med allmänna posten.

Till följd af nu anförda bestämmelser torde ecklesiastik tjensteman, som eger att anlita klockareposten, ytterst sällan behöfva begagna sig af denna rätt, hvilken följaktligen ock ytterst sällan bör komma i användning; men då möjligen fall ännu någon gång kunna inträffa, vid hvilka full anledning må förefinnas att anlita klockareposten, och, vid sådant förhållande, tillräckliga skäl icke synas förekomma att alldeles upphäfva den klockarne i kyrkolagen ålagda bref-

bäringsskyldighet, som under nuvarande förhållanden ej heller bör kunna vara för dem betungande, hemställer Utskottet,

att förevarande motion icke må vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 29 Mars 1883.

På Lag-Utskottets vägnar:

AXEL BERGSTRÖM.

Herr *Berglöf* har begärt få här antecknadt, att han icke deltagit i ärendets behandling inom Utskottet.
